

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

14. De præfecto Tyberij Cæsaris à B. Maria correpto, quod blasphemio faueret, & de pœna Anatolij in Christum & Mariam blasphemi.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

230 COLLATION. SACRAM
miæ præbebat. Apparuit autem illi sancta De
genitrix, corripuens eum ac dicens: Noli qua
so, noli ita lædere animam tuam. Ille vero
sum deterius illam blasphemabat. Unde ipse
tertiò eidem apparens, eadem repetebat. Cuius
autem se ille non corrigeret, sed plus quod
blasphemijs adijceret, meridie dormienti
apparuit, nihilque dicens, digito, solo signavit
eius manus & pedes. Euigilans autem, invenit
se truncatum manibus & pedibus: Atque
infelix vt truncus inutilis iacens, confiteba
tur omnibus, cuius rei gratia, & quomodo
hoc passus esset, vtque propter blasphemiam
clemèter cruciatus fuisset. His affine est, quod
Vincentius Beluacensis adfert (*Par. 2. apud
hisor. lib. 8. cap. 104.*) quendam apud Lalle
tiam urbem, cum in taberna luderet tessera, in
dumque sibi inauspicato videret cedere, pœna
dicto ventri gloriose virginis Matris malaba
xisse, & mox illum eodem loco subita & hor
renda morte luisse pœnas, à quibus ad zoro
num supplicium haud dubiè raperetur. Nam
Euagrium quoque, & suffragantem ei Nico
phorum audiamus.

*Petrus Canisius libro quinto cap. vigesimo, operis
B. virginis Mariae citans Euagrium & Nicopho
rum. De prefecto Tyberij Caesaris à B. Mariae
repto, quod blasphemus faueret, & de pena
solij in Christum & Mariam blasphemum.*

c. 1.

Tiberius Caesar, qui proxime ante Mauri-
tium regnavit. Imperialis Palatii Præfe-
ctum habuit, virum in cæteris excellentem,
sed Anatolio in Christum & Matrem eius
contumelioso malè fauentem, vt causam eius
defendere videretur. Fessus autem est hic Præ-
fectus, vir minime vanus sibi Deiparam ap-
paruisse, & secum grauitè expostulasse his
serè verbis: Quousque tandem Anatolium
propugnas, qui tam impudenter supraq; mo-
dum me & filium meum illudit? Hic enim
Anatolius, vt paulò fusiùs historiam explicem-
us, quum Antiochiæ versaretur, nefandis
decorum sacrificijs deditus, & maximis qui-
busque flagitijs coopertus, neq; minus in di-
uina mysteria blasphemus fuit, quem idcirco
Caesar in vincula conijci, & ad se Constanti-
nopolim adduci iusserat. Fortè tunc accidit,
vt imago sacræ virginis ex funiculo penderet
in carcere, quo conclusus erat idem Anato-
lius. Hanc igitur ille tot scelerum sibi con-
fusus oculos conijcere, & coram ea suppliciter
orare, veniamque petere, & externo quidem
corporis habitu animi pœnitentiam simula-
re: sed vt ea hypocrisi & ficto animo superos
fallere minime posset. Cæterum à Præfecto
carceris aliisque multis, qui in custodia tunc
aderant, est animaduertsum, Deiparam in ima-
gine dicta expressam, velut iratæ mulieris si-
milem

milem, auertisse vultum, ac nullum Anato-
 precibus tribuisse locum, quasi blasphemū
 execrabilem hominē profus auertaretur. Sed
 & eadem imago piis in vrbe aliis eodem tem-
 pore per visum oblata est, multis in eo tandem
 conspirantibus, vt Anatolij tum in Manu-
 tum in Christum ipsum valde contumeliosam
 horrenda impietas publicè vindicaretur. Pro-
 inde visum est omnibus hunc facinorosum
 ac impium è medio tollere, qui bestiis expo-
 tus, ab iisq; deuoratus fuit: lupis etiam in tanta
 crudelitate in mortuum grassantibus, que-
 niam rapaces bestię cadauer impij detrahere
 rapere, atque discerpere voluerunt.

Gregorius Magnus li. 4. c. 17. Dialogorū. De Mufella, que post apparitionem B. virginis nonnumquam in mari inuenitur, & paulo post sanctè moriens videtur Deiparam virginibus speciosis stipatam, cui se vocant mox è corpore emigrans illa coniungitur.

CAP. XV.

Gregorius Magnus historiam de Mufella puella memorabilem narrat. Huic nocte sacra virgo & Dei genitrix Maria per visum apparet, eiq; multas puellas cœuas in vestibus albis ostendit. Mufa illarum ad speculum splendore delectata, libenter eis sese aggregasset, sed cum præ pudore non auderet, amantissimè à Deipara interrogatur, vellētne vnà cum alijs in hoc viuere gynæceo, & sibi quoque delectari. Cum illa se velle respondisset, hoc vn-